

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน การจดจำระลึกถึงของลูกนั้นมหัศจรรย์อย่างยิ่ง เพราะลูกจดจำพ่อ, ครูและสัทกูรูทั้งสามพร้อมกัน

คำถาม: เมื่อมาทำให้ลูกบางคนหึงงาโฮ, สิ่งใดที่พวกเขาไม่ใส่ใจ?

คำตอบ: ลูก ๆ ที่หึงงาโฮได้เข้ามาสู่สำนักที่เป็นร่าง และมีทัศนคติในการไม่ใส่ใจในเมอร์ลีย์ มีคำกล่าวว่าเมื่อหนูได้พบเศษขมิ้น หนูก็มีความคิดที่มั่นใจได้เป็นเจ้าของร้านของชำ มีลูกมากมายผู้ที่ไม่ได้อ่านเมอร์ลีย์เลยและพูดว่าพวกเขาจะติดต่อโดยตรงกับชีพบาบา บาบาสอบว่า: ลูก ๆ มีสิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอในเมอร์ลีย์ ดังนั้นอย่าได้ขาดเมอร์ลีย์ จงให้ความสนใจอย่างสูงมากในสิ่งนี้

โอมชานติ พ่อทางจิตถามลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน, ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งว่า: ลูกกำลังนั่งที่นี้ในการจดจำระลึกถึงใคร? (พ่อ, ครูและสัทกูรู) ลูกทั้งหมดกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงของทั้งสามไหม? ลูกแต่ละคนควรจะถามตนเองว่า: “ฉันได้มีการจดจำระลึกถึงเพียงเมื่อฉันกำลังนั่งอยู่ที่นี้เท่านั้น, หรือฉันมีการจดจำระลึกถึงขณะที่กำลังเคลื่อนไหวไปทั่วด้วยเช่นกัน?” นี่คือการประเด็นที่น่ามหัศจรรย์ซึ่งไม่ได้มีการบอกแก่ดวงวิญญาณอื่นใด แม้ว่าลักษมีและนารายณ์คือนายของโลกลูกก็ไม่สามารถพูดถึงดวงวิญญาณเหล่านั้นว่าพวกเขาเป็นพ่อ, ครูและสัทกูรู ในความเป็นจริงลูกไม่สามารถพูดเช่นนั้นกับดวงวิญญาณอื่นในทั้งโลก เป็นเพียงลูก ๆ เท่านั้นที่มีการจดจำระลึกถึงในวิธีนี้ ลูกรู้สึกอยู่ภายในว่าบาบา คือพ่อ, ครูและเป็นสัทกูรูของลูก, และท่านนั้นสูงสุด ลูกจดจำทั้งสามหรือเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น แม้ว่าท่านคือหนึ่งเดียวเท่านั้น ลูกก็จดจำท่านในคุณสมบัติทั้งสามรูป ชีพบาบา คือพ่อ, ครูและสัทกูรูของเราด้วยเช่นกัน นี่คือนั่นสิ่งพิเศษ ลูกควรจะจดจำสิ่งนี้ขณะที่กำลังนั่งและขณะที่กำลังเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาด้วยเช่นกัน บาบาสอบ: ลูกมีความคิดขณะที่กำลังจดจำท่านว่าท่านคือพ่อ, ครูและสัทกูรูของลูกหรือไม่? นั้นไม่สามารถจะมีผู้ที่มีร่างกายใดที่เป็นเช่นนั้นได้ กฤษณะคือผู้มีร่างกายที่เป็นอันดับหนึ่ง แต่เขาก็ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพ่อ, ครูและสัทกูรู นี่คือการประเด็นที่น่ามหัศจรรย์อย่างแท้จริง ดังนั้นลูกควรจะพูดอย่างมีสติว่าลูกจดจำบาบาในทั้งสามรูป ในเวลาของการรับประทานลูก จดจำชีพบาบาเท่านั้นหรือทั้งสามปรากฏขึ้นในสติปัญญาของลูก? ลูกไม่สามารถจะอ้างอิงถึงดวงวิญญาณอื่นใดในวิธีนี้ นี่คือนั่นสิ่งที่น่ามหัศจรรย์ ค่ายกย่องของพ่อพิเศษสุดและดังนั้นลูกควรจะจดจำพ่อในวิธีนี้ด้วยเช่นกัน และแล้วสติปัญญาของลูกจะถูกดึงเข้าไปหาผู้เดียวที่มหัศจรรย์อย่างยิ่ง พ่อที่นั่งและแนะนำตัวท่านเองและให้ความรู้ของทั้งวงจรด้วยเช่นกัน ยุคนี้คือยุคที่แตกต่างกันและแต่ละยุคคงอยู่เป็นเวลาที่ปี, และนี่คือวิธีการที่ยุคเหล่านั้นหมุนไป เพียงพ่อ, ผู้สร้างเท่านั้นที่สามารถให้ความรู้แก่ลูก ลูกจะได้รับการช่วยเหลืออย่างมากมาด้วยการจดจำท่าน ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือพ่อ ครูและกูรู ไม่มีดวงวิญญาณอื่นใดสามารถสูงส่งเช่นเดียวกับท่าน อย่างไรก็ตามมาทำให้ลูกลืมที่จะจดจำพ่อเช่นนั้น และแล้วลูกก็ลืมครูและกูรูด้วยเช่นกัน ลูกแต่ละคนควรจะรู้สึกในหัวใจของลูกว่าพ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกละเช่นนั้น มรดกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั้นก็ไม่มีขีดจำกัดอย่างแน่นอน ค่ายกย่องของท่านควรจะปรากฏขึ้นในสติปัญญาของลูกเช่นกัน ขณะที่ลูกเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาควรจะมีการจดจำทั้งสาม เพียงดวงวิญญาณนี้เท่านั้นที่ทำงานรับใช้ทั้งสามประเภทในเวลาเดียวกัน เหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่าสูงสุด ผู้คนก็ได้จัดการประชุม ฯลฯ เพื่อที่จะหาวิธีการที่จะสร้างความสงบในโลก ให้บอกพวกเขาว่า: สิ่งนี้กำลังเกิดขึ้นในเวลานี้และดังนั้นพวกเขาควรจะมาที่นี่เพื่อที่จะทำความเข้าใจวิธีการ ใครกำลังทำเช่นนั้น? ลูกต้องพิสูจน์หน้าที่การงานของพ่อให้แก่ผู้คน นั้นมีความแตกต่างอย่างมากระหว่างหน้าที่การงานของพ่อและหน้าที่การงานของกฤษณะ ทุกคนอื่นถูกเรียกชื่อด้วยชื่อทางร่างของพวกเขา ในขณะที่ชื่อของดวงวิญญาณของผู้เดียวได้รับการยกย่อง ดวงวิญญาณนั้นคือพ่อ, ครูและกูรู นั้นมีความรู้ในดวงวิญญาณ แต่ท่านจะให้ความรู้ได้อย่างไร? ท่านสามารถให้ความรู้ด้วยร่างกายเท่านั้น เป็นเพียงเมื่อท่านได้ให้ความรู้ที่นั่นที่ท่านได้รับการยกย่อง ลูก ๆ ได้จัดการประชุมในเทศกาลชีพแจนที ลูกเชื่อเชียวผู้นำของทุกศาสนาที่แตกต่างกัน ลูกต้องอธิบายว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน หากพระเจ้านั้นอยู่ในทุกคน และแล้วทุกดวงวิญญาณนั้นเป็นพระเจ้า, เป็นพ่อ, ครูและกูรูหรือ? ให้บอกฉันซิ: ท่านมีความรู้ของตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของวงจรโลกไหม? ไม่มีใครสามารถบอกสิ่งนี้แก่ลูก สิ่งนี้ควรที่จะปรากฏขึ้นมาจากภายในตัวลูก ๆ าวามีค่ายกย่องที่ยิ่งใหญ่อย่างยิ่งสำหรับพ่อที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านคือผู้เดียวที่ชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์ วัตถุธาตุก็อยู่อย่างบริสุทธิ์เช่นกัน ในเวลาของการประชุม, ก่อนอื่นลูกควรจะถามว่า: ใครคือพระเจ้าของกิตะ? ใครที่ก่อตั้งศาสนาเทพของยุคทอง? หากพวกเขาพูดว่าเป็นกฤษณะ, ชื่อของพ่อก็หายไป หรือหากพวกเขาพูดว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม, ก็ราวกับว่าท่านไม่ได้คงอยู่ ดังนั้นโดยปราศจากพ่อ, นั้นก็หมายถึงว่าพวกเขาเป็นลูกกำพร้า พวกเขาเพียงแค่ไม่รู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาใช้ดาบของตัณหาและสร้างความทุกข์ระทมอย่างมากและความทุกข์แก่กันและกัน ดังนั้นสติปัญญาของลูกควรจะไตร่ตรองสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ลูกต้องแสดงความแตกต่างให้แก่พวกเขา: ลักษมีและนารายณ์คือเทวาและเทวี เนื่องจากของเขาคือราชวงศ์ พวกเขาทั้งหมดก็ต้องเป็นเทวาและเทวี ดังนั้นลูกควรจะเชื่อเชียวผู้คนจากทุกศาสนา ลูกต้องเชื่อเชียวผู้ที่มีการศึกษาเท่านั้นและผู้ที่สามารถ

จะให้คำแนะนำของพ่อได้อย่างชัดเจน ลูกสามารถเขียนถึงพวกเขาและพูดว่าพวกเขาจะเตรียมการสำหรับการเดินทาง และที่พักสำหรับผู้ที่สามารถที่จะให้คำแนะนำของผู้สร้างและตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ลูกรู้ว่าไม่มีใครอื่นสามารถให้ความรู้นี้ ถึงแม้ว่าใครบางคนมาจากต่างแดนและสามารถให้คำแนะนำของผู้สร้างและตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง เราควรจะจ่ายค่าใช้จ่ายทั้งหมดของเขา ไม่มีใครอื่นสามารถโฆษณาในวิธีนี้ ลูกนั้นมีความกล้าหาญ; ลูกคือมหาวิระ ลูกรู้ว่าลักษณะและนารายณ์ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของโลกได้อย่างไร? พวกเขามีความกล้าหาญประเภทใด? สิ่งต่างๆ เหล่านี้ควรจะเข้าสู่สติปัญญาของลูก ลูกกำลังทำงานที่แสนจะสูงส่ง! ลูกกำลังชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์ ดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อและมรดกของลูก ลูกไม่ควรเพียงแต่จดจำชิพบาบา แต่ลูกต้องพูดถึงค่ายกบองของท่านด้วยเช่นกัน ค่ายกบองนี้เป็นของผู้ไม่มีตัวตนเท่านั้น แต่ผู้ที่ไม่มีตัวตนสามารถให้คำแนะนำของท่านได้อย่างไร? อย่างแน่นอนที่ท่านต้องการปากที่จะทำให้ความรู้ของตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ปากนี้ได้รับการยกย่องอย่างมาก ผู้คนเร่ร่อนไปทั่วอย่างมากมายเพื่อที่จะไปที่เกามุกซ์ (ปากวู้) พวกเขาก็ได้สร้างเรื่องราวทุกรูปแบบ พวกเขาพูดว่า: ลูกธนูได้ถูกยิงและแม่น้ำคงคาก็ปรากฏขึ้น พวกเขาคิดว่าแม่น้ำคงคาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ จะมีใครสามารถได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ด้วยน้ำได้อย่างไร? เพียงพ่อเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อสอนลูก ๆ อย่างมาก! พ่อบอกลูกถึงสิ่งที่จะต้องทำ ดังนั้นใครกำลังจะมาและให้คำแนะนำของพ่อ, ผู้สร้างและสิ่งสร้าง? ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาที่รู้ว่าแม้แต่ถาชีและมุนีก็เคยพูดว่า: เนติ เนติ (ไม่ใช่สิ่งนี้หรือสิ่งนั้น) เราไม่รู้สิ่งใด นั่นหมายถึงพวกเขาคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ในเวลานี้จงมองดูว่ามีใครใหม่ที่เชื่อในพระเจ้า! เวลานั้นลูก ๆ กำลังจะกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าจากผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ลูกรู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้เดียวที่ทำให้ลูกแสนจะสูงส่ง ผู้คนร้องเรียกหา: โอ้ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ได้โปรดปลดปล่อยพวกเราเถิด! พ่ออธิบาย: ในเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวันทั่วทั้งโลก ทุกคนนั้นคนโกง แต่พวกเขาที่จะกลับมาสูงส่งอีกครั้ง สิ่งนี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูก ๆ ว่าในตอนเริ่มต้นโลกนั้นบริสุทธิ์ พ่อไม่ได้สร้างโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ท่านมาและสร้างโลกที่บริสุทธิ์ที่ซึ่งเรียกว่าเป็นวัดของชีวา ชีพบาบาได้สร้างชีวาလာยา (วัดของชีวา) ลูกรู้ว่าท่านทำสิ่งนี้ได้อย่างไร ไม่มีการทำลายล้างอย่างสิ้นซากหรือน้ำท่วมทั้งหมดที่เกิดขึ้น พวกเขาได้เขียนสิ่งต่างๆ ทุกรูปแบบในคัมภีร์ เช่นว่า: เพียงพันดาวสทั้งห้าเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่และพวกเขาได้ละลายหายไปบนภูเขาหิมาลัย อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าอะไรเกิดขึ้นหลังจากนั้น บาบานั้นที่นั่นและอธิบายสิ่งต่างๆ เหล่านี้ เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าพ่อคือพ่อ, ครูและสัทกูรู วัดเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ที่นี่ เหล่าเทพเคยมีชีวิตอยู่ วัดที่เป็นอนุสรณ์ของพวกเขาก็อยู่ที่นี้ ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ทุกวินาทีบางสิ่งใหม่ได้เกิดขึ้นเช่นวงจรไฟฟ้าแต่หมุนไป พ่อได้ให้การกำหนดที่ดีมากแก่ลูก ๆ ลูก ๆ บางคนก็มีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมากด้วยการคิดว่าพวกเขารู้ทุกสิ่ง พวกเขาไม่แม้กระทั่งจะอ่านเมอร์ลีย์ พวกเขาไม่ได้ให้คุณค่าแก่เมอร์ลีย์เลย บาบาระตุ้นลูก: บางครั้งเมอร์ลีย์ก็ดีมาก, ดังนั้นลูกไม่ควรจะขาดเมอร์ลีย์! หากลูกขาดเมอร์ลีย์เป็นเวลา 10-15 วัน ลูกก็ควรนั่งและอ่านเมอร์ลีย์เหล่านั้น พ่อพูดว่า: ให้ทำท่ายพวกเขาและพูดว่าหากใครก็ตามมาและให้ความรู้ของผู้สร้างและตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง พวกเขาจะจ่ายค่าใช้จ่ายทั้งหมด เพียงผู้ที่รู้ถึงสิ่งนี้เท่านั้นที่จะสามารถออกคำทำนายนี้ในวิธีนี้ได้ มีเพียงครูผู้รู้คำตอบเท่านั้นที่เขาจึงจะสามารถถามคำถามได้ ครูจะถามคำถามโดยที่เขาไม่รู้คำตอบได้อย่างไร? ลูก ๆ บางคนก็มีทัศนคติของการ “ไม่ยอ” ต่อเมอร์ลีย์ พวกเขาพูดว่า: พวกเราเพียงแต่มีสายใยกับชีพบาบา อย่างไรก็ตามลูกต้องรับฟังสิ่งต่างๆ ที่ชีพบาบาพูดด้วยเช่นกัน, ไม่ใช่เพียงแค่จดจำท่านเท่านั้น บาบากล่าวถึงที่หวานชื่นที่ตีย่างยิ่งแก่ลูก แต่มาทำให้ลูกหยิ่งยโสอย่างยิ่ง ได้มีคำกล่าวว่า: หนูเจอขมิ้นชิ้นเล็กๆ และคิดว่ามันเป็นเจ้าของร้านของข้า มีคนมากมายที่ไม่อ่านเมอร์ลีย์เลย ประเด็นใหม่ ๆ ปรากฏขึ้นในเมอร์ลีย์ ดังนั้นลูกต้องเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เมื่อลูกกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงบาบา ลูกต้องจดจำว่าพอนี้คือพ่อ, ครูและสัทกูรูเช่นกัน ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะศึกษาเล่าเรียนได้อย่างไร? พ่อได้อธิบายทุกสิ่งแก่ลูก ๆ แล้ว เป็นลูก ๆ ผู้ที่จะเปิดเผยพ่อ ลูกอวดพ่อและพ่ออวดลูก เป็นดวงวิญญาณที่ได้มีการแสดงไว้ และแล้วก็เป็นงานของลูก ๆ ที่จะอวด (เปิดเผยพ่อ) และแล้วพ่อจะไม่ปล่อยวางจากลูก ท่านจะพูดว่า: วันนี้, ให้ไปที่สถานที่นี้และวันพรุ่งนี้ให้ไปอีกที่หนึ่ง ไม่มีใครที่สามารถจะออกคำสั่งแก่ผู้เดียวได้ ผู้คนจะอ่านคำเขียนนี้ในหนังสือพิมพ์ ในเวลานี้ผู้คนในโลกคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า ในเวลานี้ทั้งโลกไม่มีค่าแม้เพียงหนึ่งสตางค์ ไม่ว่าอเมริกาจะมีทรัพย์สินสมบัติและความมั่งคั่งมากเพียงไร, นั่นก็ไม่มีค่าแม้เพียงหนึ่งสตางค์ทั้งหมดนี้กำลังจะจบสิ้นลง ในบรรดาทั้งโลกมีเพียงลูกเท่านั้นที่มีค่าเต็มบาท ที่นั่นจะไม่มีการขายจนขึ้นแค่น ลูกรู้ว่าควรที่จะไตร่ตรองความรู้นี้อย่างสม่ำเสมอและอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส เคยมีจดจำกันว่า: หากลูกต้องการที่จะรู้ถึงความสุขเหนือประสาทสัมผัสให้ถามโกปและโกปี่ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ใช้กับยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้น ไม่มีใครอื่นรู้ถึงยุคแห่งการบรรจบพบกัน ด้วยการรับใช้ในอัตราเร็ว, ค่ายกบองของยุคแห่งการบรรจบพบกันก็อาจจะปรากฏขึ้น เคยมีคำกล่าวว่า: โอ้ พระเจ้า การละเล่นของ

ท่านนั้นมหัศจรรย์! ไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้าคือพ่อ ครูและสัทกูรู พ่อเฝ้าแต่สอนลูก ๆ ความซาบซึ้งนี้ควรจะคงอยู่อย่างมั่นคงในลูก ๆ ลูกควรจะมี ความซาบซึ้งนี้จนกระทั่งถึงเวลาสุดท้าย ในเวลานี้ความซาบซึ้งได้เหมือนกับน้ำโซดาเร็วมาก โซดาก็หมดพรายฟอง หากลูกเก็บโซดาไว้ชั่วครู่ โซดาจะกลายเป็นน้ำเกลือ สิ่งนี้ไม่ควรจะเกิดขึ้น ลูกควรที่จะอธิบายแก่ผู้คนในวิธีเช่นที่ว่าพวกเขามหัศจรรย์ พวกเขาคิดว่านี่เป็นสิ่งที่ดี แต่เป็นสิ่งที่ยากลำบากอย่างยิ่งสำหรับพวกเขาที่จะหาเวลาที่จะทำความเข้าใจและทำให้ชีวิตของพวกเขาเป็นเช่นนั้น บาบาก็ได้ห้ามลูกไม่ให้ทำธุรกิจ ฯลฯ เพียงแต่กลับมาริสุทธิ์และจดจำทุกสิ่งที่บาบาสอนลูก ผู้เดียวนี้คือครูของลูก และนี่คือการศึกษาที่โมธรรมดา ไม่มีมนุษย์ใดสามารถสอนความรู้ให้แก่ลูกได้ พ่อเข้ามาในพาหนะที่โซคตินี้และสอนลูก พ่อได้อธิบายแล้วว่า: นี่คือนักลัทธิของลูกที่ซึ่งดวงวิญญาณ, สัญลักษณ์อมตะได้เข้ามาและนั่ง ลูกได้รับบทบาททั้งหมดนั้นแล้ว เวลาลูกเข้าใจว่านี่คือบางสิ่งที่แท้จริง สิ่งอื่น ๆ ทั้งหมดนั้นเป็นของปลอม ลูกต้องเข้าถึงสิ่งนี้อย่างดีและผูกปมเพื่อที่ทุกครั้งที่ลูกสัมผัสต้องสิ่งนั้นลูกก็จะจดจำได้ อย่างไรก็ตาม, บางครั้งลูกก็กลัวว่าเหตุใดจึงมีการผูกเงื่อนปมนั้นไว้ ลูกต้องจดจำสิ่งนี้อย่างมั่นคง นั่นต้องมีความรู้พร้อมกันกับการจดจำระลึกถึงพ่อ นั่นมีการหลุดพ้น, พร้อมกันกับการหลุดพ้นในชีวิต จงกลายเป็นลูก ๆ ที่อ่อนหวาน! แม้ว่าบาบาก็เข้าใจว่าลูก ๆ ศึกษาเล่าเรียนทุก ๆ จรรยาและประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกตามลำดับกันไป, ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ครูผู้สอนลูกยังคงตั้งใจให้ลูกทำความเข้าใจเพียรพยายาม ลูกลืมช้าแล้วช้าแล้ว เหตุอันเองจึงได้มีการเตือนให้ลูกจดจำชีพบาบาทานคือพ่อ ครูและสัทกูรูของลูก เด็กเล็ก ๆ จะไม่มีการจดจำระลึกถึงในวิธีนี้ ลูกไม่สามารถพูดถึงถึงคุณนะว่าเขาเป็นพ่อ ครูและสัทกูรู เจ้าชายของยุคทอง, ศรีกฤษณะจะสามารถเป็นกูรูได้อย่างไร? ลูกต้องการกูรูในเวลาของความตกต่ำ ได้เคยมีการจดจำว่าพ่อมาและประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มียกละแวกทุกคน พวกเขาทำให้กฤษณะดำเหมือนกับถ่าน พ่อพูดว่า: ด้วยการนั่งบนกองไฟของตัณหาหาคะ ในเวลาหนึ่งทุกคนได้กลายเป็นเหมือนถ่าน เหตุอันเองเขาจึงเรียกว่าน้ำเกลียด ประเด็นเหล่านี้ลึกล้ำอย่างยิ่งที่จะเข้าใจ ทุกคนศึกษาคิตะ เป็นเพียงผู้คนของบาร์ตเท่านั้นที่เชื่อทุกคัมภีร์ พวกเขาเก็บสัญลักษณ์ของทุกคนไว้ ดังนั้นแล้วลูกจะพูดถึงสิ่งนั้นว่าอย่างไร? นั่นหมายถึงว่าบักดีของพวกเขาไม่มีสิ่งเจือปน บักดีที่ไม่มีอะไรเจือปนเป็นบักดีของชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้น จากชีพบาบาทานที่ลูกได้รับความรู้ ความรู้ที่แตกต่างกัน สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ทางจิต อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้ละทิ้งความซาบซึ้งของสิ่งต่าง ๆ ที่สูญสลาย และรักษาความซาบซึ้งทางจิตว่าเวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากผู้ที่ไม่มีความพิเศษต่างใดให้กลายเป็นผู้ที่มีค่าเต็มบาท พระเจ้าตัวท่านเองกำลังสอนลูกและการศึกษาของลูกนั้นโมธรรมดา
2. ให้กลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าและรับใช้ที่จะเปิดเผยบาบา ลูกต้องไม่อยู่อย่างหยิ่งโสและขาดเมอร์ลีย์โด

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และผู้ประทานพรผู้ให้ทานกับทุกดวงวิญญาณ ขณะเข้ามามีความสัมพันธ์และสายใยกับพวกเขา

ตลอดทั้งวัน ใครก็ตามที่เข้ามาสู่ความสัมพันธ์หรือสายใยกับลูก อย่างแน่นอนให้ทานพลังบางอย่าง, ความรู้หรือคุณธรรมแก่พวกเขา ลูกมีสมบัติของความรู้และสมบัติของพลังและคุณธรรมด้วยเช่นกัน ดังนั้นอย่าให้มีแม้วันเดียวที่ลูกไม่ได้ให้ทานใด ๆ และแล้วลูกจะถูกกล่าวได้ว่าเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่ จิตวิญญาณหมายความว่า “ให้ทาน” คือการให้ความร่วมมือของลูก ดังนั้นให้ความร่วมมือกับทุกดวงวิญญาณผ่านบรรยากาศของสภาพที่สูงส่งของลูก และกระแสบรรยากาศของทัศนคติของลูก และลูกจะถูกกล่าวได้ว่าเป็นผู้ประทานพร

คติพจน์: ผู้ที่ใกล้ชิดกับบัพดาตาและครอบครัวจะมีรอยยิ้มของความสุขใจ, เป็นจิตวิญญาณและมีความสุขอยู่บนใบหน้าเสมอ

*** โอม ชานติ ***